

Ekerövägen

Särskild arkeologisk utredning, etapp 1, länsväg
261, Ekerövägen, Ekerö och Lovö socknar,
Ekerö kommun, Uppland

Kjell Andersson, Göran Wertwein

Ekerövägen

Särskild arkeologisk utredning, etapp 1, länsväg
261, Ekerövägen, Ekerö och Lovö socknar,
Ekerö kommun, Uppland

*Omslagsbild: Objekt 5 Minnessten från den senaste ombyggnaden av
Ekerövägen/länsväg 261 1994. Foto: Göran Wertwein.*

Innehåll

Sammanfattning	7
Bakgrund	8
kulturmiljö	8
Syfte, avgränsning och metod	8
Resultat	9
Referenser	15
Administrativa uppgifter	16

Figurförteckning

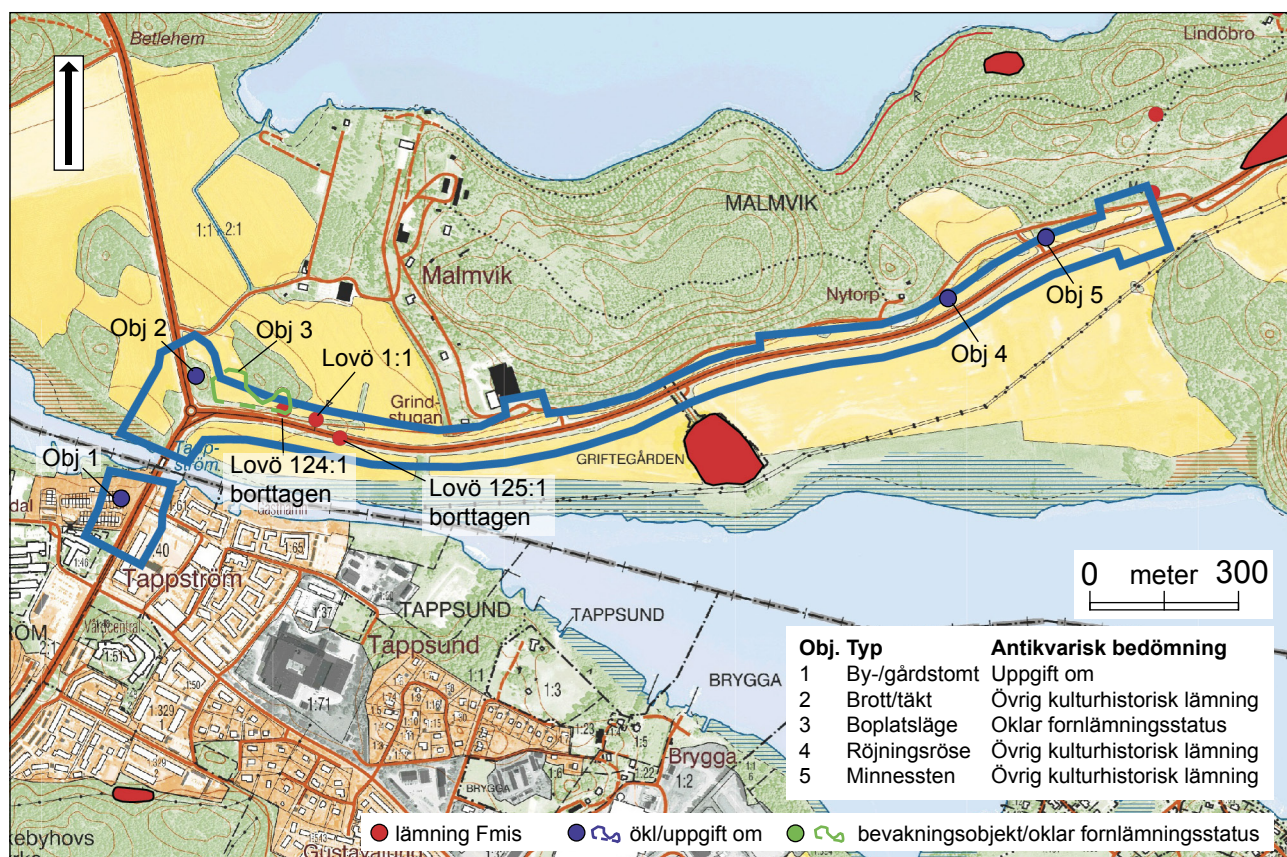
Fig 1. Utredningsområdet markerat på terrängkartan, skala 1:40 000.	6
Fig 2. Fastighetskartan med den sydvästra delen av utredningsområdet, objekt och fornlämningar markerade, skala 1:15 000.	7
Fig 3. Karta över Tappström 1738 (LMS A23-26:2).	9
Fig 4. Boplatsläget objekt 3 från SV. Foto: Kjell Andersson.	10
Fig 5. Milstenen RAÄ Lovö 1:1 från S. Foto: Kjell Andersson.	10
Fig 6. Fastighetskartan med den nordöstra delen av utredningsområdet objekt och fornlämningar markerade, skala 1:15 000.	11
Fig 7. Karta över Rinkeby bytomt 1746 (LMS A58-16:1).	12
Fig 8. Rinkeby bytomt från NV. Foto: Kjell Andersson.	12
Fig 9. Milstenen RAÄ Lovö 44:1 från SO. Foto: Kjell Andersson.	13
Fig 10. Karta över Drottningholms ladugård 1745 (LMS A58:4:1).	14
Fig 11. Läget för Drottningholms ladugård och platsen för runstenen U51 från öster. Foto: Kjell Andersson.	14

Bilaga

Bil 1. Objektbeskrivningar	17
Bil 2. Grundkartor med objekt och fornlämningar, skala 1:2000	19

Figur 1. Utredningsområdet markerat på terrängkartan, skala 1: 40 000.

Figur 2. Fastighetskartan med den sydvästra delen av utredningsområdet, objekt och fornlämningar markerade, skala 1:15 000.

Sammanfattning

Arkeologistik AB har genomfört en arkeologisk utredning, etapp 1 längs delar av Ekerövägen, länsväg 261 inför en planerad breddning av vägen mellan Kärösön och Tappström i Ekerö kommun. Utredningen har innefattat arkiv- och kartstudier samt inventering av vägsträckorna. Utredningen utfördes i augusti 2013. Uppdragsgivare var Trafikverket.

Vid utredningen framkom 15 tidigare oregistrerade objekt varav fem objekt är belägna utanför det aktuella utredningsområdet. De senare utgörs av uppgifter om bebyggelse eller andra anläggningar på äldre lantmäteriakter, men där sannolikt inga lämningar finns kvar idag (objekt 9, 10, 11, 13 och 14, figur 6).

Av de objekt som helt eller delvis är belägna inom utredningsområdet har endast ett bedömts som en fast fornlämning (objekt 12, figur 6). Objektet utgörs av bebyggelselämningar efter kungsladugården Torvesund som anlades av Gustav Vasa. Ett annat objekt, Rinkeby gamla tomt (objekt 7, figur 6), har bedömts som ett

bevakningsobjekt då det är oklart om fornlämningar kvarligger inom tomten eller inte. Fem lämningar har bedömts som övriga kulturhistoriska lämningar (objekt 2, 4, 5, 6 och 15, figur 2 och 6), ett objekt utgörs av läget för gården Tappström efter vilken inga lämningar återstår idag (objekt 1, figur 2) och slutligen har två områden bedömts som lämpliga boplatsslägen (objekt 3, figur 2 och objekt 8, figur 6). Fornlämningsstatusen för objekt 3, 7 och objekt 8 är oklara och behöver utredas vidare om de kommer att beröras av den planerade vägombyggnaden.

Efter denna rapportens färdigställande har objekt 8 konstaterats utgöra en fast fornlämning i form av en boplatssläta med okänd utsträckning. Fornlämningen konstaterades i samband med en arkeologisk förundersökning i form av schaktkontroll i ett annat ärende. Vid schaktkontrollen framkom förhistoriska kulturlager, anläggningar och fynd längs en ca 90 meter lång sträcka längs med Ekerövägen (Göran Wertwein, i manus). Resultatet har inte varit möjligt att inarbeta i denna rapport.

Bakgrund

Trafikverket planerar att bredda väg 261, Ekerövägen inom Ekerö kommun från befintliga tre körfält till fyra körfält. Breddning kommer att ske på ena sidan av befintlig väg, men det är ännu oklart på vilken sida. Delar av sträckan (inom Natura 2000-området Kårsön, Engelska parken, Långa raden samt Kanton) är dock inte aktuell för breddning på båda sidor.

Inom, men främst i anslutning till området, finns flera kända fasta fornlämningar. Risken för att ytterligare fornlämningar finns är stor. Länsstyrelsen i Stockholms län har därför beslutat att en särskild arkeologisk utredning, etapp 1 enligt 2 kap 11 § KML ska göras för att fastställa om det finns tidigare ej kända fornlämningar inom vägområdet (Lst, dnr 4311-17013-2013). Arkeologisk AB utförde utredningen den 5 – 9 augusti 2013. Uppdragsgivare var Trafikverket.

Kulturmiljö

Lovö utgörs av ett centralt slättlandskap omgivet av ett skogsrikt sprickdalslandskap. Öns östra sida domineras av Drottningholms slott med tillhörande bebyggelse, parkanläggningar och alléer. Öns bebyggelse i övrigt utgörs huvudsakligen av större ensamgårdar (Bratt 1994:165). Lovö är rik på fornlämningar från framför allt järnåldern och flertalet av gravfälten kan knytas till den historisk kända bebyggelsen på ön. De flesta av Lovös järnåldergravfält är relativt små och innehåller typiska gravformer för yngre järnåldern och det är under denna tid som huvuddelen av öns gårdar bör ha tillkommit (a.a: 165f).

Ekerövägen har fått sin nuvarande sträckning efter flera ombyggnader under 1900-talet, och har endast ställvis behållit sin ursprungliga sträckning, främst norr om Drottningholm (Bratt 1994:165). Lovö fick broförbindelser till Stockholm via Kårsön 1787 efter initiativ av Gustav III och med Ekerö vid Tappström 1828 (a.a:56). Den senaste ombyggnaden av Ekerövägen skedde i början av 1990-talet mellan Tappström och Lindö då Lindötunneln byggdes.

Syfte, avgränsning och metod

Syftet med utredningen var att fastställa om det fanns ytterligare fasta fornlämningar inom utredningsområdet.

Utredningsområdet omfattade två delområden, ett i sydväst och ett i nordost. I sydväst sträckte sig utredningsområdet från Tappström i Ekerö socken över Tappströmsbron och fram till en punkt drygt 300 meter väster om Lindötunneln i Lovö socken (figur 1 och 2). Den nordöstra delen sträckte sig från Edeby och vidare fram till Nockebybrons fäste på Kårsön (figur 1 och 6). Området mellan Lindötunneln och Edeby har tidigare utretts i samband med projektet Förbifart Stockholm (Andersson 2008, Hjulström & Svensson 2010). Utredningsområdet omfattar totalt en längd av ca 6,1 km och en bredd av 25 meter utmed och på båda sidor av vägen, men med en viss utökad bredd för planerade etableringsytor vid brofästena.

Utredningen har innefattat arkiv- och kartstudier samt fältinventering. Litteratur som berör området har endast studerats i begränsad omfattning. Objekt som påträffades vid fältinventeringen har mätts in med en GPS av märket Trimble Geo XH 6000 med RTK-anslutning och med en noggrannhet på 0,02 meter i öppen terräng. Objekten beskrevs i text och fotograferades med digitalkamera. Lägen för objekt som framkom vid kartstudierna, men som idag saknar synliga lämningar i terrängen, har lagts in utifrån kartakternas uppgifter efter rektifiering.

Resultat

Vid utredningen framkom 15 tidigare oregistrerade objekt (se figur 2 och 6 samt bilaga 1). Några av dessa är kända sedan tidigare och finns omnämnda i såväl historisk och arkeologisk litteratur som i utredningsrapporter av olika slag, men har av oklara skäl inte registrerats i fornminnesregistret. Endast ett av objekten har bedömts som en fast fornlämning (objekt 12), medan ett annat har bedömts som ett bevakningsobjekt då det är oklart om fornlämningar kvarligger på platsen eller inte (objekt 7). Merparten av objekten utgörs istället av övriga kulturhistoriska lämningar (fem objekt) eller av uppgifter om anläggningar på äldre lantmäterikartor, men där det sannolikt inte finns några lämningar kvar idag (sex objekt). Slutligen hars två objekt bedömts som lämpliga boplatslägen under förhistorisk tid (objekt 3 och 8). Fornlämningsstatusen för objekten 3, 7 och 8 är oklar och behöver utredas vidare om de kommer att beröras av det planerade arbetet.

Figur 3. Karta över Tappström 1738 (LMS A23-26:2) med utredningsområdet inlagt. © Lantmäteriet.

Objekt 1 utgörs av läget för Tappströms gård sådant det är känt utifrån historiskt kartmaterial från 1700-talet och tidigt 1900-tal (figur 2 och 3). Tappström omnämns i skriftliga källor redan 1368 (SOFI) och tillhörde åtminstone under 1600-talet Malviks sätesgård. Gården kom i kronans ägo vid reduktionen på 1680-talet (LMS A23-26:1). Området är idag bebyggt med radhusbebyggelse och alla spår efter den ursprungliga bebyggelsen har utplånats.

Objekt 2 utgörs av ett stenbrott som är beläget på västra sidan av ett berg strax norr om Tappströmsbron (figur 2). Brottet har möjligen utnyttjats vid tidigare väg- och brobyggnationer. Den första bron över Tappström byggdes 1828, men den ersattes av en ny bro redan på 1830-talet. Den nuvarande bron invigdes 1973 och ersatte en bro från 1930. Stenbrottet bedöms som en övrig kulturhistorisk lämning.

Öster om impedimentet med stenbrottet finns ett lämpligt boplatsläge i form av en svag sandig sydsluttning i åkermark med nivåer över 10 meter över dagens havsnivå (**objekt 3**, figur 2 och 4). Boplaten

avgränsas i nordöst av ytterligare ett impediment. Inför bygget av den befintliga vägen påträffades och undersöktes två hårdar i anslutning till boplatslägets sydöstra del (RAÄ Lovö 124:1). Hårdarna ¹⁴C-daterades till romersk järnålder – vendeltid, men bedömdes utifrån läget (ca 8 m.ö.h.) troligen höra från vendeltid (Edenmo och Strucke 1994). Vid undersökningen bedömdes det högre liggande området norr och nordväst om hårdarna som en trolig boplatssyta (a.a.). Objektets fornlämningsstatus är oklar och behöver utredas vidare om det kommer att beröras av det planerade arbetet.

På de två impedimenten har även ett flertal stridsvärn och skyddsvallar uppförts. Lämningarna har troligen inte utgjort en permanent befästning utan utgör snarare spår efter sentida militärövningar. Lämningarna uppmärksammades redan vid den arkeologiska utredningen för den befintliga vägen (Brunstedt 1992:6), men lämningarna har inte mätts in eller beskrivits närmare vare sig vid denna eller den nu genomförda utredning.

Figur 4. Boplatsläget objekt 3 från SV. Foto: Kjell Andersson.

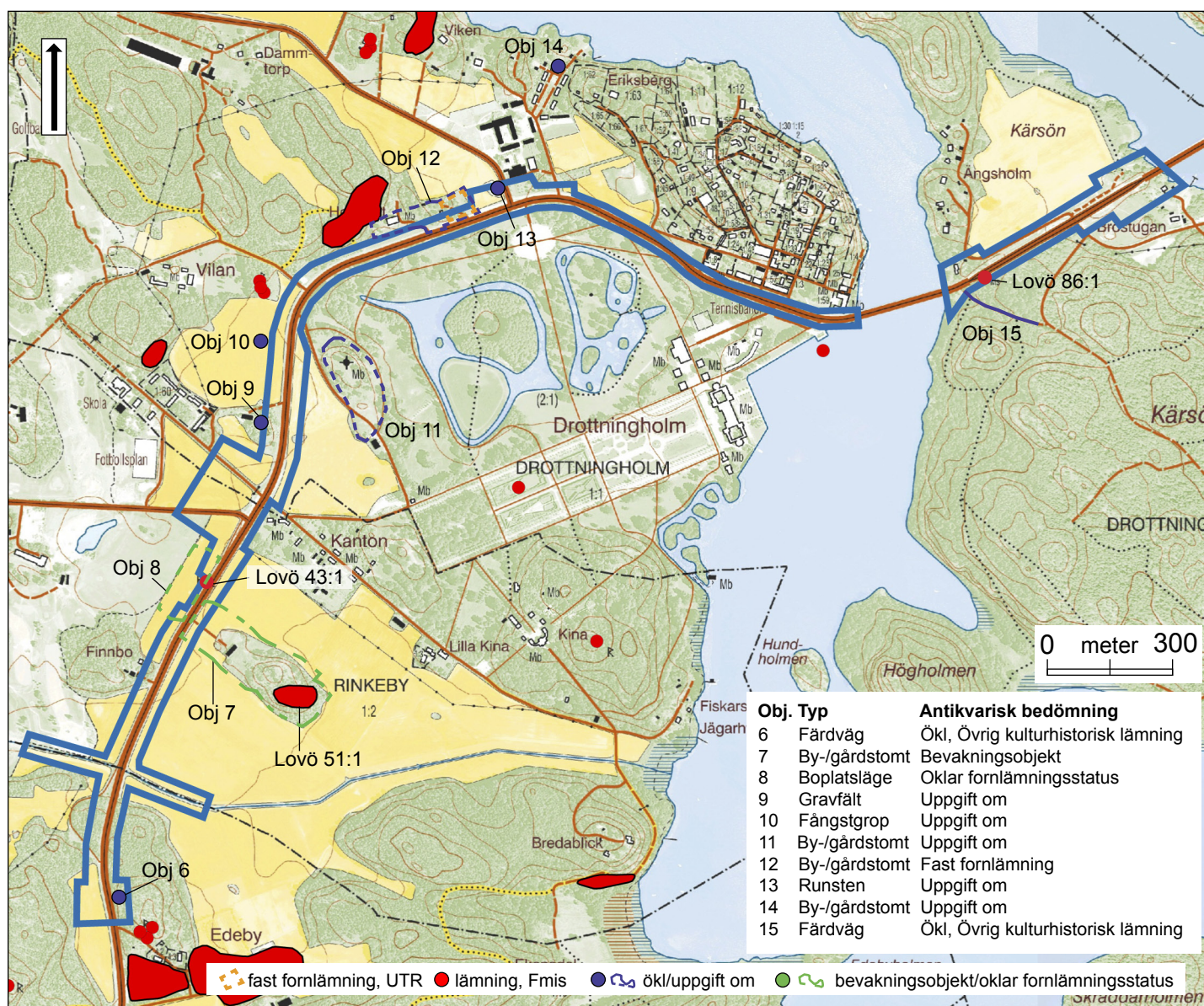

Figur 5. Milstenen RAÄ Lovö 1:1 från S. Foto: Kjell Andersson.

gen. Lämningarna bedöms inte ha något kulturhistoriskt bevarandevärde.

Strax sydöst om boplatsläget objekt 3 står en milsten intill cykelvägen längs med Ekerövägens norra sida (RAÄ Lovö 1:1, figur 2 och 5). Vägmarkert utgörs av en 1/4-milsten som restes på 1850- eller 1860-talet på initiativ av landshövdingen Gustaf Fredrik Liljencrantz (Bratt 1994:58). Stenen är huggen på baksidan av en äldre milsten som ursprungligen restes av landshövding Johan Jacob Gyllenborg på 1770-talet och då med texten 2 MIL IFRÅN STOCKHOLM. Milstenen utgör en fast fornlämning.

Cirka 80 meter öster om Nytorp påträffades ett sentida röjningsröse (**objekt 4**, figur 2) och ca 300 meter öst-nordöst om samma lägenhet står en minnessten (**objekt 5**). Minnesstenen är rest 1994 i samband med invigningen av den befintliga vägen och är signerad av den dåvarande generaldirektören för Vägverket och kommunstyrelsens ordförande i Ekerö (figur 2 samt omslagsbild). Minnesstenens huvudtext lyder; *Ny väg i kulturvårdens tecken*. Röjningsröset bedöms inte ha något kulturhistorisk bevarandevärde. Minnesstenen utgör en övrig kulturhistorisk lämning.

Figur 6. Fastighetskartan med den nordöstra delen av utredningsområdet, objekt och fornlämningar markerade, skala 1:15 000.

Strax norr om Edeby framkom en vägbank i skogen öster om Ekerövägen (**objekt 6**, figur 6). Vägen har utgjort en enkel bruksväg och bedöms som en övrig kulturhistorisk lämning.

I höjd med Ekerö golfbana, men på östra sidan Ekerövägen, har tidigare byn Rinkeby varit belägen (**objekt 7**, figur 6). Byn är känd i skriftliga källor sedan 1299 (SOFI) och från kartmaterial från 1600- och 1700-talet (figur 7, samt bilaga 2). Byn, som bestod av fyra gårdar, avhystes under senare delen av 1700-talet. Bytomtens nordvästra del har efter avhysningen odlats upp och idag finns bara en laduliknande byggnad från 1900-talets

första hälft på platsen (figur 8). Inom den återstående delen av bytomten kunde inga säkra bebyggelseämningar iakttas vid inventeringen pga. högt gräs och täta slånärssnår. Då det inte kan uteslutas att fornlämningar återstår inom bytomten har denna bedömts som ett bevakningsobjekt.

Inom bytomtens sydvästra del finns sedan tidigare ett gravfält registrerat (RAÄ Lovö 51:1) och ca 650 meter väster ut finns ytterligare ett gravfält (RAÄ Lovö 43:1). Gravfälten och bynamnet – vilket brukar tolkas som ”krigarnas by” – indikerar att Rinkeby har förhistoriska anor. Var bebyggelsen var belägen under järnåldern och

Figur 7. Karta över Rinkeby bytomt 1746 (LMS A58-16:1) med utredningsområdet inlagt.
© Lantmäteriet.

Figur 8. Rinkeby bytomt från NV. Foto: Kjell Andersson.

medeltid är emellertid oklart. Enligt FMIS finns möjliga boplatslämningar i åkermarken söder om gravfältet Lovö 51:1, men området förefaller vara väl lågt för att kunna hysa lämningar från järnåldern. Ett lämpligt boplatsläge finns istället nordväst om bytomten, på andra sidan Ekerövägen (**objekt 8**). Området utgörs av en svag sydslutning i åkermark med nivåer mellan 10 och 15 meter över havet. Objektets fornlämningsstatus är oklar.

Strax norr om Rinkeby bytomt står en milsten intill den gång- och cykelväg som löper längs med Ekerövägens västra sida (RAÄ Lovö 44:1, figur 6 och 9). Milstenen, som utgörs av en $\frac{1}{4}$ - milsten, restes på 1850- eller 1860-talet (Bratt 1994:58). Även denna sten är huggen på baksidan av en äldre sten med markering för en $\frac{1}{2}$ mil. Milstenen utgör en fast fornlämning.

Intill Engelska ladan (RAÄ Lovö 92:13) finns en liten kulle varpå ett gravfält (**objekt 9**, figur 6) ska ha funnits enligt en karta över Drottningholm från 1745 (LMS A58-4:1). Inga lämningar kunde dock iakttas på kullen som vid besiktningstillfället var nyslagen/klippt. Enligt samma karta ska även en "gammal varggrop" ha funnits i åkermarken ca 130 m norr om kullen (**objekt 10**). Objekten utgör inte fornlämningar.

Den ovan nämnda kartan utpekar även den höjd på vilken Götiska tornet är uppfört som platsen för Glia by (**objekt 11**). Enligt lantmätarens beskrivning till kartan hade Drottningholm redan i *bedendomen* varit en *Kungsgård benämnd Thorsund, som fordom af Gläje eller Glia ock Wäggeby hemmanens ägor blifwit sammanlagd* (LMS A58-4:1). Platsen för den andra byn, Wäggeby eller Vigby, finns också markerad på kartan och låg intill Mälaren vid Smedjegårdsvägens norra ände (**objekt 14**). Lantmätarens uppgift om en kungsgård redan under "hedendomen" är dock kraftigt överdriven. Både Glia och Wäggeby har medeltida belägg (SOFI) och kungsladugården Torvesund anlades på byarnas mark först av Gustav Vasa. Den nuvarande egendomen har sitt namn efter Johan III:s gemål Katarina Jagellonica åt vilken kungen lät uppföra ett slott på kungsladugårdens mark (Bratt 1994:168). Vid inventeringen kunde inga bebyggelselämningar iakttas på någon av de gamla byplatserna. Objekten bedöms inte utgöra fornlämningar.

Den ursprungliga kungsladugårdens manbyggnader var belägna på platsen för den under 1780-talet uppförda ståthållarbostaden Hemmet (Arvidsson 1996:22f) med färgården liggandes strax i öster. Bebyggelseläget är be-

Figur 9. Milstenen RAÄ Lovö 44:1 från SO.

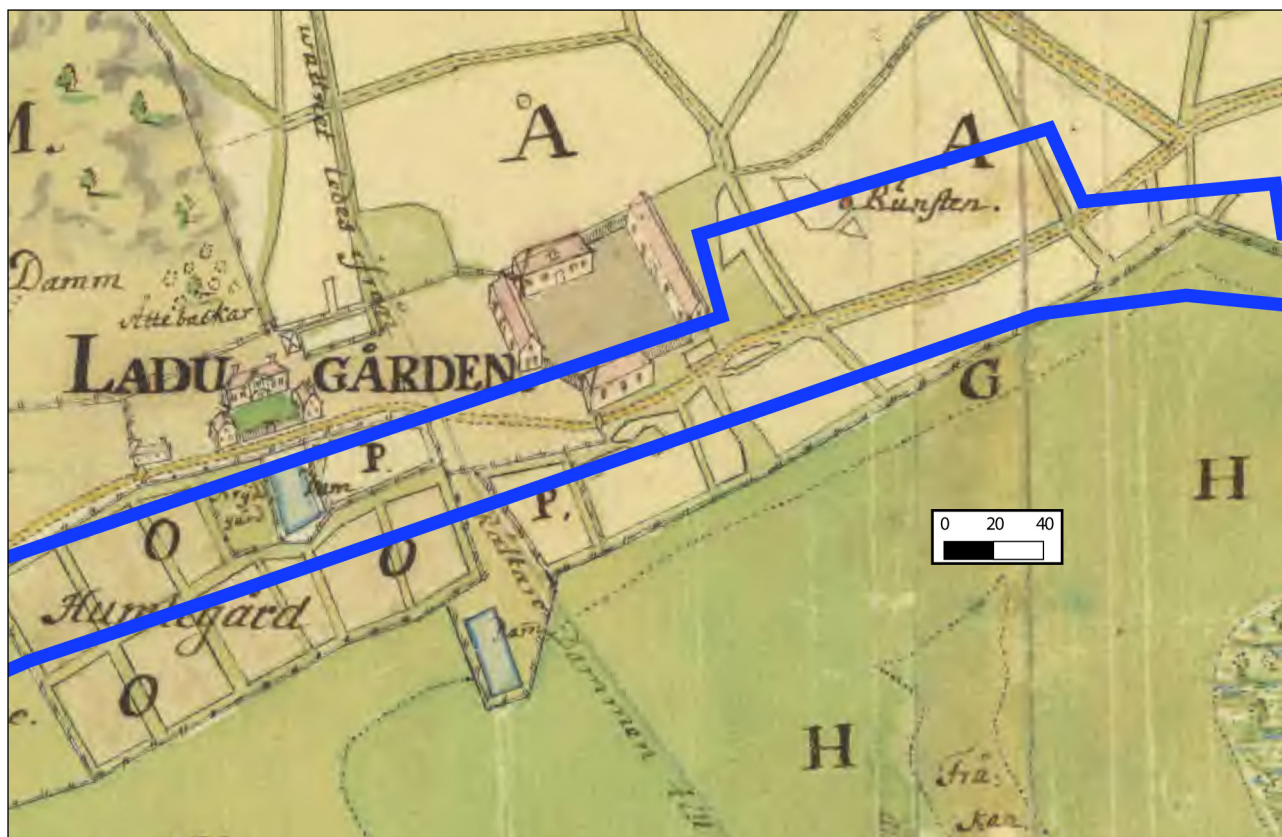
Foto: Kjell Andersson.

lagt på kartor från 1600- och 1700-talet (LMS A58-4:1, figur 10), och delar av färgårdens bebyggelse fanns kvar på platsen ännu i början av 1800-talet (LMS A58-4:3). På platsen för färgården finns minst en husgrund efter en av ladugårdslängorna kvar (**objekt 12**, figur 6 samt bilaga 2). Objektet bedöms utgöra en fast fornlämning.

Strax öster om ladugården finns även en runsten (**objekt 13**) markerad på kartorna från 1700- och 1800-talet (LMS A58-4:1, A58-4:3). Runstenen är känd sedan 1600-talet (U 51), men är sedan länge försvunnen (Lamm 1973:84). Objektet utgör inte en fornlämning.

På Kärson påträffades en vägbank strax sydöst om Drottningholmsbrons fäste (**objekt 15**, figur 6). Vägen är tidigast belagd på häradskartan från tidigt 1900-tal (RAK J112-75-19). Objektet bedöms som en övrig kulturhistorisk lämning.

Slutligen finns på berget öster om vägbanken och intill den moderna vägen ett minnesmärke registrerat sedan tidigare (RAÄ Lovö 86:1). Minnesmärket utgörs dels av en inskription i berget, dels av en järnstång med en vase och krona. Minnesmärket utgör en övrig kulturhistorisk lämning.

Figur 10. Karta över Drottningholms ladugård 1745 (LMS A58:4:1) med utredningsområdet inlagt.
© Lantmäteriet.

Figur 11. I bakgrunden syns läget för ladugården. På berget nere till höger i bild har runstenen U51 stått.
Foto från öster av Kjell Andersson.

Referenser

Andersson, L. 2008. *Trafikplats Lovö.* Arkeologisk utredning, etapp 1, Edeby, Lovö socken, Ekerö kommun, Uppland. Stockholms läns museum, Rapport 2008:23.

Arvidsson, C. 1996. Den gamla Ståthållarbostaden. *Kulturvärden* 1996/2, sid. 22-24.

Bratt, P. 1994. *Mälaröarna kulturhistoriska miljöer.* Ekerö kommun/Stockholms läns museum. Ekerö.

Brunstedt, S. 1992. *Rapport. Arkeologisk utredning. Up., Lovö sn, Ekerö kommun, väg 261 över Lindö.* (ATA 7897/91).

Edenmo, R. & Strucke, U. 1994. *Arkeologisk förundersökning och särskild undersökning. Malmvik – Lindö. Väg 261.* Uppland, Lovö socken, RAÄ 7:2, RAÄ 124. UV Stockholm, Rapport 1994:38.

Hjulström, B. & Svensson, K. 2010. *Förbifart Stockholm.* Arkeologisk utredning etapp 1 och 2, Stockholms stad samt Ekerö, Huddinge och Sollentuna kommuner. Rapporter från Arkeologikonsult 2010:2429.

Lamm, J. P. 1973. *Fornfynd och fornlämningar på Lovö. Arkeologiska studier kring en uppländsk järnåldersbygd.* Theses and Papers in North-European Archaeology 3. Stockholms Universitet. Diss.

Arkiv

Antikvarisk-topografiska arkivet (ATA)

Fornminnesregistret (FMIS)

Institutet för språk och folkminnen (SOFI)

Lantmäteristyrelsens arkiv (LMS)

Akt A20:318-319 Lovö socken, Rinkeby, geometrisk avmätning 1695

Akt A23-26:1 Ekerö socken, Tappström, ägomätning 1708

Akt A23-26:2 Ekerö socken, Tappström, skattläggningsberedning 1738

Akt A58-4:1 Lovö socken, Geometrisk karta över Drottningholms ladugård 1698
samt Geometrisk karta över Drottningholm 1745

Akt A58-4:3 Lovö socken, Drottningholm, ägoredovisning 1811

Akt A58-16:1 Lovö socken, Rinkeby, ägomätning 1746

Rikets allmänna kartverks arkiv (RAK)

Akt J112-75-18 Häradsekonomiska kartan, blad Skå 1901-06

Akt J112-75-19 Häradsekonomiska kartan, blad Brännkyrka 1901-06

Administrativa uppgifter

Länsstyrelsens beslut, dnr	<i>4311-17013-2013</i>
Arkeologistik AB, dnr	<i>AL 2013.8</i>
Landskap	<i>Uppland</i>
Kommun	<i>Ekerö</i>
Socken	<i>Ekerö, Lovö</i>
Fastighet	<i>Drottningholm 1:1 m.fl.</i>
Fornlämning	<i>-</i>
Uppdragsgivare	<i>Trafikverket</i>
Typ av undersökning	<i>Särskild arkeologisk utredning, etapp 1</i>
Fältarbete	<i>9 augusti 2013</i>
Personal	<i>Kjell Andersson, Göran Wertwein</i>
Arkivmaterial	<i>-</i>
Fynd	<i>Inga fynd påträffades</i>

Bilagor

Bilaga 1. Objektbeskrivningar

Objekt	Typ	Beskrivning	Antikvarisk bedömning
Objekt 1	By-/gårdstomt	Läge för Tappströms gårdstomt enligt lantmäteriakter från 1700- och 1900-talet (ex. LMS A23-26:2, RAK J112-75-18). På platsen finns idag radhusbebyggelse.	Uppgift om
Objekt 2	Brott/täkt	Stenbrott, ca 15 x 10 m (N-S) stort, i västra kanten av impediment i åkermark. På brottets västra sida är en ca 10 m (V-Ö) lång och 5 m bred öppning mot Färentunavägen. Öppningen är helt igenväxt med slånbarssnär liksom delar av brottet. Cirka 2 m SV om brottet finns ytterligare en brytningyta, ca 7 x 6 m stor. Längs bergets västra kant finns flera borrhåll efter det att berget sprängts bort vid ombyggnader av Färentunavägen.	Övrig kulturhistorisk lämning
Objekt 3	Boplatsläge	Boplatsläge, ca 150 x 15 - 60 m (VNV - ÖSÖ), bestående av en svag sydsluttning i sandig åkermark med impediment i nordöst och i väster. Strax sydöst om objektet har tidigare två härdar undersökts (RAÅ Lovö 124:1). Härdarna ¹⁴ C-daterades till romersk järnålder - vendeltid. Utifrån härdarnas läge (8 m.ö.h.) bedömdes de sannolikt vara vendeltida (Edenmo & Strucke 1994).	Oklar fornlämningsstatus
Objekt 4	Röjningsröse	Röjningsröse, ca 30 x 5 - 8 m (VNV-ÖSÖ) och 0,5 - 1 m högt och uppbyggt av 0,4 - 1,2 m stora stenar. Sentida.	Övrig kulturhistorisk lämning
Objekt 5	Minnessten	Minnessten, ca 1,7 x 1 - 1,4 x 0,7 m stor, med texten: NY VÄG I KULTURVÅRDENS TECKEN 19 1/12 94 <i>signatur</i> [oläslig] GENERALDIREKTÖR VÄGVERKET <i>signatur</i> [oläslig] KOMMUNSTYRELSENS ORDFÖRANDE EKERÖ.	Övrig kulturhistorisk lämning
Objekt 6	Färdväg	Vägbank, ca 12 m (NNÖ-SSV) lång och 3 m bred . Längs vägens västra sida är en stödmur, ca 0,3 m hög, av 0,3 - 0,8 m stora stenar. Övertorvad. I norra delen beväxt med två små tallar. Längs sydvästra kanten är två ekar.	Övrig kulturhistorisk lämning
Objekt 7	By-/gårdstomt	Läge för Rinkeby bytomt enligt lantmäteriakter från 1600- och 1700-talen (ex. LMS A20:318-319, A58 -16:1). Bytomten avhystes under 1700-talets senare del.	Bevakningsobjekt
Objekt 8	Boplatsläge	Boplatsläge, ca 175 x 65 (NÖ - SV), bestående av en svag sydostsluttning med nivåer mellan 10 och 15 m.ö.h. strax norr om Rinkeby bytomt (objekt 7).	Oklar fornlämningsstatus

Objekt 9 Gravfält	Läge för en "ättebacke" enligt en lantmäteriakt från 1745 (LMS A58-4:1). Vid den angivna platsen finns idag den s.k. Engelska ladan (RAÅ Lovö 92:13).	Uppgift om
Objekt 10 Fångstgrop	Läge för "gammal varggrop" enligt lantmäteriakt från 1745 (LMS A58-4:1). Området utgjordes då som nu av åkermark.	Uppgift om
Objekt 11 By-/gårdstomt	Läge för Glia bytomt enligt en lantmäteriakt från 1745 (LMS A58-4:1). Bytomtsimpedimentet är belägen inom Drottningholms slottspark och är sedan 1792 bebyggd med det så kallade Götiska tornet. Inga bebyggelseämningar är synliga på platsen.	Uppgift om
Objekt 12 By-/gårdstomt	Läge för kungsladugården Torvesund (Drottningholm) enligt lantmäteriakter från 1600- och 1700-talet (LMS A58-4:1). På platsen för mangårdsbebyggelsen finns idag ståthållarbostaden Hemmet (RAÅ Lovö 93:3) som uppfördes på 1780-talet (Arvidsson 1996:24). Öster om Hemmet finns minst en husgrund efter den ursprungliga fägårdsbebyggelsen kvar.	Fast fornlämning (östra delen)
Objekt 13 Runsten	Plats för runsten enligt lantmäterikartor från 1700- och 1800-talet (LMS A58-4:1, A58-4:3). Runstenen, som är känd sedan 1600-talet (U 51), är sedan länge försvunnen.	Uppgift om
Objekt 14 By-/gårdstomt	Läge för Wäggeby (Vigby) enligt lantmäteriakt från 1745 (LMS A58-4:1). Byn var redan vid denna tid avhyst. På platsen finns idag en f.d. pensionärsbostad från 1888 (RAÅ Lovö 93:7) med kringbebyggelse.	Uppgift om
Objekt 15 Färdväg	Vägbank, ca 200 m (NV-SÖ) lång, 3,5 m bred och 0,4 m hög. Övertorvad. Diken finns längs vägens båda sidor. Vägen är tidigast belagd på en karta från början av 1900-talet (RAK J112-75-19).	Övrig kulturhistorisk lämning

Bilaga 2.

Grundkartor med objekt och
fornlämningar, skala 1:2000.

